

[Statsministeren.]

enige med de andre lande i EF om, det, som vi fører igennem. Men jeg skal ikke bebrejde hr. Poul Westergaard, at han følte trang til også at holde det frem, det er jo konsekvent ud fra hans standpunkt.

Jeg har ingen ord til fru Birgit Busk. Hun sagde, at en meget ringe politisk taktiker har holdt liv i sin regering. Det takker jeg da for, det må vel være en slags anerkendelse, for hvis det er så ringe, må det være svære at opnå målet; men jeg tror, jeg har lov at sige, at vi vil gøre, hvad vi kan for at vise os sejlivede.

Hr. Rosing nævnte for det første nogle investeringsopgaver, som vi alle må finde nyttige. Jeg har vekslet et ord med Grønlandsministeren om det, og dem vil vi naturligvis overveje. For det andet nævnte han det problem, som han kaldte Grønlands svøbe: misbrug af spiritus, og bad om en håndsækning til afvænnning af alkoholikere. Også dette vil vi motage åbent og tage ind i overvejelserne.

Hr. Gert Petersen nævnte nogle spørgsmål fra Chile og bebrejdede os, at udenrigsministeren og statsministeren ikke havde villet tage imod en komité, som ville aflevere nogle underskrifter. Det må bero på en misforståelse; jeg ved ikke, om disse underskrifter er afleveret; hvis de er det, er de da velkomne, og hvis nogen vil aflevere dem personligt, er de da naturligvis også velkomne. Hvis man bare har bedt om et møde med begge ministrene, har det måske været svært netop at finde en tid for dem begge, hvis det er sket i den seneste tid. Men jeg vil gerne sige, at måske kunne man bede hr. Gert Petersen, som åbenbart har nær forbindelse med de kredse, at være budbringer og sige til dem, at de er hjerteligt velkomne. Jeg modtager en del mennesker hver torsdag i modtagelsen, og jeg kan da ikke have noget som helst imod at modtage nogle folk, der ville komme med sådanne underskrifter, naturligvis ikke.

Af mere konkrete og saglige ting i den forbindelse blev der talt om kvoten; vi har netop for nylig udvidet kvoten af flygtninge fra Chile, som ønsker asyl. Med hensyn til at rejse spørgsmålet i FN må det drøftes i en sammenhæng og, som vi plejer, også i sammenhæng med de øvrige nordiske lande.

Jeg vil gerne have sagt, at vi naturligvis

tager på alvorligste måde afstand fra alt tyranni, fra alle krænkelser af menneskers rettigheder og af retsbevidstheden. Det gør vi, lige meget hvor det foregår, i alle lande, derfor også i Chile.

Hr. Ib Nørlund var inde på de samme spørgsmål og nævnte endelig, om vi var under pression fra nogen i retning af vort standpunkt til den europæiske sikkerhedskonference; det er vi ikke. Vort synspunkt er, at kvalitet er vigtigere end tid; jeg kan også sige det på en anden måde: at et godt resultat for alle tre hovedområder i den europæiske konference om sikkerhed og samarbejde er vigtigere end en hurtig afslutning. Det er regeringens synspunkt.

Det blev af flere ordførere fremhævet, at dette var en enestående samling med enestående mange partier og en enestående smal regering. Jeg takker for begge adjektiver. Det var en af de mærkeligste samlinger, vi nogen sinde har haft, sagde hr. Niels Helveg Petersen. Jeg kunne da godt have lyst til at slutte med at vende tilbage til den erklæring, som jeg fremsatte den 19. december i fjor her i folketinget, på onsdag er det 6 måneder siden. Da sagde jeg:

„Den regering, der i dag præsenterer sig for folketinget, udgår fra kun ét af de ti partier, men har et begrundet håb om, at en række af partierne vil være på linje med regeringens midtsøgende politik og holdning. Det betyder naturligvis, at regeringen må forhandle sig frem fra sag til sag. Det betyder, at tingene ikke kan afgøres bag lukkede døre i et gruppeværelse eller ved et regeringsmøde. Afgørelsen vil ske i fuld åbenhed i denne sal. Intet medlem af folketinget vil være sat uden for indflydelse. Vi er 179 med fælles muligheder og fælles ansvar. Det stiller særlige krav til os, og det sker i en situation, hvor det danske samfund står over for problemer af en størrelsesorden, vi ikke har kendt siden afslutningen af 2. verdenskrig.“ Og jeg tilføjede: „Regeringen vedkender sig dette ansvar og byder det velkommen.“

Jeg føler, at nu ved folketingets slutning kan jeg drage den konklusion, at omstillingen fra blokpolitikken til et mere åbent arbejdende folketing er i færd med at fuldbyrdes, og at nye og positive arbejdsformer er ved at udformes her i folketinget. Det må være berettiget at sige, at både fol-